

200707119/1.

Datum uitspraak: 10 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/23901, 06/23903, 06/23904,
06/23905 en 06/23924 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 september 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 20 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 11 september 2007, verzonden op 12 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de rechtbank) de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

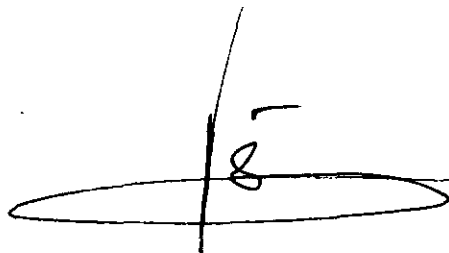
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2007

91-566.

Verzonden: 10 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06 / 23901, 06 / 23903, 06 / 23904, 06 / 23905 en 06 / 23924

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 11 september 2007

in de zaak van:

geboren op _____, eiseres;

geboren op _____ eiser;

geboren op _____ eiser;

geboren op _____ eiser en

geboren op _____, eiser,
allen van Colombiaanse nationaliteit,
tezamen te noemen eisers,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Gobardhan, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 7 oktober 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvragen bij besluiten van 20 april 2006 afgewezen. Eisers hebben tegen deze besluiten op 16 mei 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 11 mei 2007. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummers: AWB 06 / 23901, 06 / 23903, 06 / 23904, 06 / 23905 en 06 / 23924

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvragen het volgende aangevoerd. Eisers sub 3 en sub 5 zijn de zonen van eiseres, eisers sub 2 en sub 4 zijn neven van eiseres. Zij wonen al enige tijd bij eiseres en haar gezin. Op 15 juli 2004 werd de echtgenoot van eiseres op enkele meters van zijn huis vermoord. Eiseres raakte hierdoor in een diepe depressie, waarvoor zij behandeld werd met therapie en medicatie. De politie heeft een onderzoek ingesteld naar de moord en dit onderzoek ook afgerond, zonder de daders te achterhalen. De politie heeft eiseres gezegd dat de moord te maken had met het werk van haar echtgenoot. Na enige tijd merkte eiseres dat zij werd gevolgd door een jongen op een motor. Zij is eenmaal door hem aangereden, waardoor zij bijna met haar motor ten val kwam. Voorts werd eiseres door een andere jongen benaderd, die haar waarschuwde dat ze niet haar auto moest gebruiken, omdat deze in de gaten werd gehouden. Ongeveer drie maanden na de moord kreeg eiseres dreigtelefoontjes, waarin haar werd gezegd dat zij in de gaten werd gehouden. Eiseres heeft dit bij de politie gemeld. Als gevolg daarvan reed de politie met regelmaat bij het huis van eisers langs. In die periode liepen mensen vaak 's avonds om het huis van eisers heen en schreeuwden dan allerlei dreigementen en gebruikten schuttingtaal. Deze situatie heeft maanden geduurd. Op 10 december 2004 verhuisden eisers naar Op 16 september 2005 kreeg eiseres op haar nieuwe adres een brief van de Autodefensas de Unidad de Colombia (AUC). Eiseres kwam er toen achter dat zij dichtbij het gebied van deze militie woonde. Zij besloot dat het het veiligste zou zijn om Colombia te verlaten. Eiseres denkt dat de moord op haar echtgenoot en de dreigementen verband houden met elkaar en heeft de indruk dat het bedrijf waar haar echtgenoot werkte, iets te maken heeft met de gewapende militie.
- 2.5 Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. De voornemens worden in de besluiten herhaald en ingelast. Het gestelde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt niet langer tegengeworpen. Het relaas van eisers wordt als ongeloofwaardig beschouwd. Eisers hebben op essentiële punten tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Het relaas wordt dan ook inhoudelijk niet beoordeeld. Een onderzoek naar de overgelegde documenten is derhalve niet nodig. Verweerder overweegt dat de verklaringen van betrokkene eerder in lijn liggen met hetgeen in het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 19 januari 2005 wordt opgemerkt over het verkrijgen van documenten met het doel een zogenaamd vluchtelingenpakket samen te stellen bedoeld om asielaanvragen in het buitenland te ondersteunen. Eisers zijn niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

zaaknummers: AWB 06 / 23901, 06 / 23903, 06 / 23904, 06 / 23905 en 06 / 23924

3

- 2.6 Eisers hebben hiertegen in beroep het volgende aangevoerd. Eisers hebben verschillende documenten overgelegd, waar nader onderzoek naar had moeten worden gedaan. De verklaringen van eisers zijn niet tegenstrijdig. Het relaas is geloofwaardig.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 In het voornemen heeft verweerder onder meer het volgende overwogen. Eiseres heeft de door haar ontvangen dreigbrief van 16 september 2005 van de AUC in origineel bij haar aanvraag overgelegd. Dat komt niet overeen met haar verklaring dat zij bij de aangifte van 16 september 2005 bij de Fiscalia deze brief heeft overgelegd om bij de aangifte te voegen. Verweerder gaat er vanuit dat indien de dreigbrief van 16 september 2005 zou zijn teruggegeven aan eiseres, zoals eiseres stelt, een officiële instantie als de Fiscalia de teruggave van een bewijsstuk niet onvermeld zou laten in de aangifte. Deze door verweerder geconstrueerde tegenstrijdigheid is niet gestoeld op de verklaringen van eisers, noch op de inhoud van de documenten, maar berust op een aanname van verweerder over de gang van zaken bij de Fiscalia. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank niet in redelijkheid, op basis van een eigen interpretatie en aanname, op het standpunt kunnen stellen dat sprake is van een tegenstrijdigheid en dat eiseres thans niet dezelfde brief als die zij heeft getoond bij de Fiscalia zou kunnen overleggen.
- 2.8 Hoewel voornoemde tegenstrijdigheid naar het oordeel van de rechtbank met succes door eisers is bestreden, heeft verweerder zich op basis van de overige gesignaleerde en hierna te bespreken tegenstrijdigheden in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eisers ongeloofwaardig is.
- 2.9 Zo heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat eiseres tegenstrijdig heeft verklaard met betrekking tot wie haar bedreigers waren. Bij de hiervoor genoemde aangifte bij de Fiscalia van 16 september 2005 zou eiseres hebben verklaard dat de bedreigers aan de telefoon steeds zeiden dat ze van de AUC waren, terwijl eiseres in het nader gehoor heeft verklaard dat zij niet zeiden tot welke militia zij behoorden. Zij zouden zich slechts éénmaal aan eiser sub 2 bekend hebben gemaakt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op basis van de in de zienswijze gegeven verklaring dat eiseres aanvankelijk niet, maar op het moment dat zij aangifte deed van de ontvangen dreigbrief, wel wist dat de telefonische bedreigingen afkomstig waren van het AUC, niet tot een ander oordeel hoeven komen.
- 2.10 Verweerder heeft zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen van eiseres met betrekking tot de inhoud van de dreigtelefoontjes van de AUC tegenstrijdig zijn in vergelijking met hetgeen eiseres heeft verklaard bij de aangifte bij de Fiscalia op 16 september 2005. In de aangifte heeft zij aangegeven dat er eisen werden gesteld in de telefoontjes. In het nader gehoor heeft eiseres echter verklaard dat er geen eisen zijn gesteld, maar dat de AUC met haar in dialoog wilde treden. Hetgeen op dit punt in de zienswijze is aangevoerd, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om tot een ander oordeel te komen.
- 2.11 Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat tegenstrijdige verklaringen zijn afgelegd met betrekking tot de datum waarop de dreigtelefoontjes zijn begonnen. De stelling dat eisers sub 2 tot en met 5 hierover niets tegen eiseres zouden hebben gezegd om haar te sparen, heeft verweerder niet-overtuigend kunnen achten.

zaaknummers: AWB 06 / 23901, 06 / 23903, 06 / 23904, 06 / 23905 en 06 / 23924

4

- 2.12 Verweerder heeft daarnaast in redelijkheid kunnen overwegen dat de verklaringen van eiseres en eiser sub 3 op het punt van het ontslag of verlof van eiser sub 3 in tegenspraak zijn met elkaar. Hierbij is van belang dat eiser sub 3 tijdens zijn nader gehoor expliciet heeft verklaard dat hij ontslag heeft genomen, terwijl eiseres heeft verklaard dat hij verlof heeft genomen. De in de zienswijze opgenomen stelling, dat eiser sub 3 geen ontslag heeft genomen, heeft verweerder mogen betrekken bij het oordeel omtrent de tegenstrijdigheden. Hetgeen overigens in de zienswijze hieromtrent is opgenomen, heeft verweerder in redelijkheid in tegenspraak kunnen achten met het door eiser sub 3 overgelegde document van 23 september 2005, waarin is vermeld dat eiser sub 3 vrijwillig ontslag heeft genomen.
- 2.13 Verweerder heeft zich derhalve op grond van de bovengenoemde geconstateerde tegenstrijdigheden in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eisers als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt. Aan de bij het asielrelaas overgelegde documenten heeft verweerder dan ook, mede in het licht van hetgeen op pagina 61 van het ambtsbericht over de samenstelling van vluchtelingenpakketten wordt vermeld, niet de waarde hoeven toekennen die eisers daaraan toegekend willen zien.
- 2.14 Gelet op het voorgaande heeft verweerder eisers op goede gronden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw kunnen onthouden.
- 2.15 De rechtbank zal de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.16 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

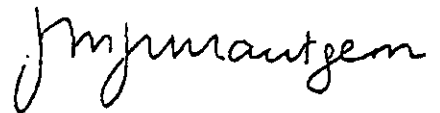
De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 11 september 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. S.R.N. Parlevliet, griffier.

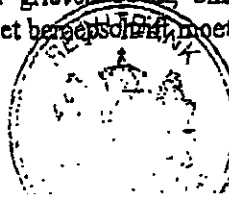
afschrift verzonden op: 12 SEP 2007

Coll: AME

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

8. OK1. 2007 15:29

ROSS, SPAPENS&WOUDWIJK ADVOCATEN

NR. 1101 P. 4/8

Rechtbank 's-Gravenhage

nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 1821, 2003 BR Haarlem

Mevrouw mr. M. Woudwijk
Wg-Plein 310
1054 SG Amsterdam

Bezoekadres
Stationsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 37 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 39 73 / 74
Voortase
Fax (023) 888 39 76 / 77
Zittingsadministratie

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

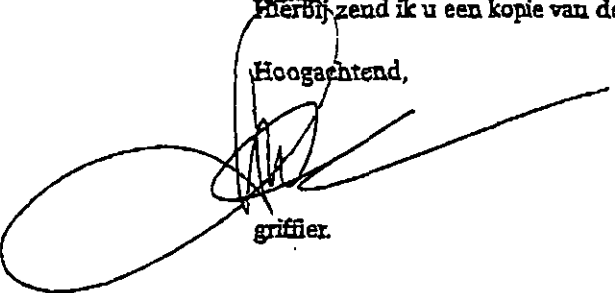
Zitting BZ Vr.
mevr H.M.L. Kloonen
(023) 888 39 09
(023) 888 3977/3976
12 september 2007
procedurenummers 06/23901 — 06/23903 — 06/23904
— 06/23905 — 06/23924
MW/JdV/0503966
1
toezending afschrift uitspraak.

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op de beroepen is beslist.

Hoogachtend,

griffier.

PV056

acv

P.004

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

Amsterdam, 8 oktober 2007

Betreft : / Raad van State
Ons kenmerk : 00602343/WW/ww
Uw kenmerk : IND nr. 0510.07.0230 / V nr.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 OKT 2007	
ZAAKNR. 200707119-1	
AAN	
BEHANDELD DO	SPR.

Geachte heer, mevrouw,

Geeft eerbiedig te kennen,

en haar familieleden

verder te noemen appellanten kiezen te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellanten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/23901, 06/23903, 06/23904, 06/23905, 06/23924 d.d. 11 september 2007, verzonden op 12 september 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellanten kunnen zich niet verenigen met overweging 2.8 en 2.9 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

De rechtbank heeft miskend dat appellanten wel degelijk voldoende hebben uitgelegd dat eiseres verklaringen niet goed in de aangifte zijn opgenomen. De AUC heeft zich maar éénmaal bekend gemaakt. Op het moment dat er aangifte werd gedaan was bekend dat de bedreigingen afkomstig waren van de AUC. De rechtbank heeft miskend dat het hier gaat om een nuanceverschil. Het klopt dat de mensen die belden van de AUC waren maar het was echter niet zo dat ze dit telkens zeiden.

Grief II

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.10 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

Ook hier miskent de rechtbank dat het hier gaat om een nuanceverschil. De griffier heeft bij haar aangifte haar verhaal op papier gezet. Er werden niet echt elsen gesteld bij de bedreigingen maar dit is wel zo verwoord in de aangifte. Ze wilden wel in gesprek en het dialoog hebben ze geweigerd. In plaats van het vragen om dialoog heeft de griffier elsen opgeschreven. Dit is een interpretatie van die griffier. Dit kan niet aan appellanten worden verweten. De rechtbank heeft ten onrechte onvoldoende meegewogen wat appellanten hierover hebben opgemerkt.

Grief III

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.11 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

Ten aanzien van de verklaringen over de datum waarop de drelgtelefoontjes begonnen hebben appellanten uitgelegd dat eisers sub 2 tot en met 5 hierover niets hebben gezegd tegen eiseres. De rechtbank heeft miskend dat eisers sub 2 tot en met 5 eiseres hebben willen sparen en daarom niks over de eerdere telefoontjes hebben gezegd.

Grief IV

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.12 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

De rechtbank heeft miskend dat appellanten voor de gestelde tegenstrijdigheden heldere verklaringen hebben gegeven. Eiseres heeft alleen gesproken over toestemming om twee maanden weg te gaan. Zij had het toen over verlof. Ook haar zoon had het over vakantie in zijn nader gehoor. Daarna heeft haar zoon het gehad over het tekenen om geld terug te krijgen. Hierover heeft eiseres niet gesproken. Zij hebben aldus gesproken over verschillende zaken. Dit is onvoldoende meegewogen in de uitspraak.

Grief V

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.13, 2.14, 2.15, 2.16 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

Appellanten willen hierbij verwijzen naar de hiervoor gemotiveerde grieven. Verweerder heeft zich gezien het voorgaande niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eisers als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt. Aan de overgelegde documenten is ten onrechte geen waarde gehecht. Verweerder heeft eisers dan ook niet op goede gronden een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, Vw kunnen onthouden. De beroepen hadden dan ook gegrond dienen te worden verklaard en verweerder had veroordeeld dienen te worden in de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. M. Woudwijk